

Izaiáš 1,2-9: „2 Počujte, nebesá, naslúchaj, zem, lebo Hospodin hovorí: Synov som vychoval a vyvýšil, oni však odpadli odo mňa. Vôl pozná svojho gazdu i osol jasle svojho pána, Izrael nepozná, môj ľud nechce chápať. 4 Beda hriješnému národu, ľudu preťaženému vinou, plemenu zločincov, skazonosným synom. Opustili Hospodina, pohrdli Svätým Izraela, celkom sa odcudzili. 5 Kde vás ešte udríeť, keď zotrúvate v odpore? Celá hlava je nemocná a celé srdce choré. 6 Od päty po hlavu nič zdravého na ňom, samá modrina a jazva a čerstvá rana, nevytlačená, neobviazaná a nezmäkčovaná olejom. 7 Vaša krajina je púšťou, vaše mestá sú vypálené. Vašu roľu pred vami obžierajú cudzinci, pustatinou je ako pri vyvrátení Sodomy. 8 Dcéra Sion zostala ako búdka na vinici, ako koliba na uhorovom poli, ako obliehané mesto. 9 Keby nám Hospodin mocnosť nebol ponechal malý zvyšok, boli by sme ako Sodoma, Gomora by sme sa podobali.“

### Milí naši bratia a sestry v Pánovi!

To je celkom milé a pekné oslovenie, nie? Pochopiteľne, ním sa k vám ako kazateľ chceme priblížiť a aj tá kázeň sa nejakto začať musí. Ja vás vnímam ako milých bratov a sestry, veď ste ma neprišli vypočúvať ako na výsluchu, aby ste mi boli nemilí a bratmi a sestrami sme si všetci v Pánovi. Vôbec nerozhoduje, že ja som farár, že to ja tu kážem a vy „iba“ počúvate v presvedčení, že ani do kázne nemáte zasahovať.

Celkom iné by bolo, keby kazateľ vystúpil na kazateľňu v nejakom svojom svätom hneve a rovno by začal: „**Vy nevďačníci!**“ Síce pozornosť by si získal tiež, a to vám hovorím, že ešte väčšiu, ale ...

V podstate takto nejakto začal Pán Boh hovoriť k svojmu národu cez celé Izaiášovo proroctvo. Pán Boh vidí svoj ľud ako ľud nevďačný, hoci ho On vychoval, no čo z toho? (v. 2) Ešte aj „**vôl pozná svojho gazdu a osol jasle svojho pána, Izrael nepozná**“ – nič. (v. 3) Beda mu teda!

V jednom z podobienstiev Pána Ježiša Krista (L 15,11-32) sa stretávame so **synom**, ktorého tiež vychoval jeho **otec**. A nemyslím si, že ho vychoval zle. Lenže syn namiesto vďačnosti, namiesto toho, aby sa snažil o zvelaďovanie rodného majetku, so svojím podielom majetku odišiel do sveta a tam to všetko minul. Z podobienstva nevieme, či otec vedel o konaní svojho syna vo svete. Ale vieme, že bol pripravený ho opäť prijať späť a aj ho napokon prijal. S pohnutím srdca pozorne čítame: „**Keď bol syn ešte ďaleko, otec ho uvidel. Zľutoval sa, pribeloh, padol mu okolo krku a vybozkával ho.**“ Nech bolo čo bolo, bol to jeho syn. Bol to syn, ktorého oklamal svet, ktorý sa škaredo popálil a my dobre vieme, koľko premáhania a pokory ho, toho syna, stál návrat domov.

My v tom podobenstve vnímame syna ako obraz hriješnika, ktorý sa obracia od svojich hriechov a Pán Boh ho, kajúceho, prijíma a dáva mu milosť. Ale **keby Pán Ježiš toto podobenstvo povedal v časoch proroka Izaiáša, dávalo by celkom iný zmysel**. Až by sa mi žiadalo nejakto ho do toho Izaiáša vložiť. Boli by to krásne prorocké slová o Izraeli, príbehom obalené slová, ktoré sme počuli ako dnešný kázňový text.

Aj tam je **Izrael ten, ktorý sklamal svojho Boha**. Nevďačníci! Ach vy nevďačníci! tak vidí Stvoriteľ ten svoj vyvolený národ.

**Hriешny národ, preťažený vinou, plemeno zločincov, skazonosní synovia...** (v. 4)

**Čo vlastne také zlé urobil ten Izrael**, že Pán Boh na nich takto cez proroka hromží? A to je ešte len začiatok prorockej knihy, úplne prvé verše! Za tým nasleduje ešte ďalších 65 kapitol, celkom podobných.

Iste to bola **boľačka všetkých verných Hospodinových nasledovníkov**. Izaiáš zažil vpád Asýřčanov do severnej časti Izraela, rovnako zlé veci sa však diali v severnom Izraeli, ale aj v južnom Júdsku. **Namiesto toho, aby ľudia dôverovali svojho Bohu, ktorý si ich vybuďoval takpovediac „od perinky“, viera v Hospodina bolo takmer to posledné, čím žili**. Áno, mali svoje chrámy, svätyne, v každom kmeni aspoň jednu, kde sa udržiaval kult Hospodina. Ale bolo to iba akože.

To je ako keď dieťa urobí v sobotu poriadok vo svojej izbe, ale iba takým štýlom, že všetko porozhadzované nahá-

dže pod posteľ, aby to nebolo vidno. Poriadok – **akože**.

To je ako keď vám príde tovar od predajcu pekne zabalený, ale vnútri je chybný výrobok. Je to iba **akože**.

To je ako keď dnešný moderný kresťan príde aj v nedeľu do kostola, ale doma nesiahne po Božom slove a k ľuďom okolo seba je doslova zlý. Kresťan **akože**.

Izrael mal svoje svätyne, kde sa prinášali obete Hospodinovi, ale tak bežní ľudia, ako aj kráľ samotný mali **doma oltáriky so soškami pohanských bohov**, pretože sa ich báli, zo strachu ich uctievali. Presne ako sa to dialo aj u nás – snáď už nedeje, že naši evanjelici mali doma na stole Bibliu, ale v stolíku omnoho viac ošúchanú Sibylu s jej veštibami. No povedzte, čomu verí taký človek viac?

**Beda teda hriješnému národu**, hromží začínajúci prorok Izaiáš. A expresívne pokračuje ďalej: „**Celá hlava národa je nemocná, srdce choré, od päty po hlavu nič zdravého, samá modrina, jazva a čerstvá rana.**“ (v. 5-6) Čo s takým národom?

Nik nevie presne charakterizovať, v ktorom období prorok zapísal tieto verše. Videl už skazu severného národa, vyvraždenú Samáriu? Alebo je jeho poslanstvo ešte mladšie a on dokonca videl aj spustošený Jeruzalem po babylonskom vpáde? To síce nevieme presne, môže to byť aj tak, no zároveň mohol mať aj videnie pre neho ešte len budúcich vecí, ktoré sa onedlho stali: „**Vaša krajina je púšťou, mestá vypálené, pustatinou je ...**“ (v. 7)

A potom prichádza celkom milá básnická metafora: „**Dcéra Sion zostala ako – búdka na vinici, ako koliba na uhorkovom poli.**“ (v- 8)

**Najdôležitejšie poslanstvo**, odkaz však prichádza potom (v. 9): „**Keby nám Hospodin nebol ponechal malý zvyšok, boli by sme ako Sodoma a Gomora...**“

Vidíme to tam? **Pán Boh sa vždy postaral, aby Izrael prežil**, aby aspoň malý zvyšok ostal. Nech Izrael odpadol ako len chcel, nech sa spoliehal na všelijaké sošky a svoje poverky, Hospodin Boh to je, kto drží Izrael nad vodou. **Či by už dávno nebol maličký národ zanikol, pri toľkom nepriateľstve naokolo?** Izrael, malý kúsok zeme, ani nie polovica Slovenska. Kdežeby ten sám od seba mohol obstáť?

**Hospodin nie je iba Bohom Izraela, ale Bohom celého sveta. Celý svet sa nachádza v úbohom stave.**

**Advent, milí moji, má jasné poslanstvo pre nás: Svet je zlý, stratený, ale Pán Boh ako otec v podobenstve stojí a vyzerá svojho syna, nás, ľudí, či sa už vraciame.** Všetko preto, aby sme sa mohli vrátiť, dávno pripravil.

Ak boli **dvere neba** zatvorené, On ich už **otvoril**.

Ak **na cestách života** bola diabolská temnota, On na ňu **dal svoje svetlo evanjelia**.

Ak sa ničomu nedalo dobre porozumieť, pretože už bolo všetko diablovými klamstvami prekrútené a znetvorené, On nám **dal Radcu a Pomocníka, aby sme sa mohli dotýkať pravdy**.

Áno, toto všetko Vianocami, príchodom Božieho Syna na tento svet začalo.

Dnes však začíname iba **advent**. Dnes vidíme, ako si **Pán Boh „vysúkal rukávy“**, má pred sebou skazený, padlý svet a On pripravuje všetko pre jeho záchranu.

**K stratenému svetu prichádza Boh a Pán.**

Sláva Bohu! Amen.